

**MOORD,
MARTELKAMERS
EN ANDERE
MISDAAD**

JOHN VAN DEN HEUVEL

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord	7
De moord die nooit mag verjaren	10
DJ Djordy onschuldig slachtoffer van vergismoord	13
De drugsrush van het Amsterdam Dance Event	16
Gedoogbeleid maakt drugshandelaren miljonair	19
Arme Insiya het kind van de rekening	22
Judas schminkt Holleeder genadeloos af	25
De hypocriete klucht rond Johan van Laarhoven	28
De valkuil van Dino Soerel	31
De blinddoek van Vrouwe Justitia	34
Het sneeuwt als nooit tevoren	37
Met de poten in de modder	40
Minder cellen was domste plan van het jaar	43
Realiteitszin ver te zoeken bij Justitie	46
Met juiste middelen geen cel meer leeg	49
Pak makers van wraakporno aan	52
Meer tipgeld voor oude moordzaken	55
Wegkijken bij nood nooit een optie	58
Mariniers De Punt verdienen beter	61
Gaat het om de waarheid of om geld?	64
Fokkens-regeling was wangedrocht	67
Lering trekken uit monsterproces	70
Kroongetuigendeals grondig evalueren	73

© 2023 John van den Heuvel

© 2023 Ezo Wolf Uitgevers | Sint Pancras

Omslagontwerp: Sproud, Haarlem

Vormgeving binnenwerk: Studio L.E.O. Alkmaar

Foto omslag: William Rutten

ISBN: 9789083296180

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag openbaar worden gemaakt op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

ezowolf.nl

Alle feiten rond Otto moeten boven tafel	76	Martelcontainers nieuw dieptepunt	164
Sluitingsbeleid heeft ook een keerzijde	79	Dienaren van de misdaadbazen	166
Oplichters in alle soorten en maten	82	Rechtspraak vervuld van angst	169
Het gedoogbeleid is een misbaksel	85	Schatkist Mocro-maffia nog ver weg	172
Veel onduidelijk over levenslang	88	Kilheid richting nabestaanden	175
Staatswiet kweken is rampzalig plan	91	Goede ouwe tijd met schaduwzijde	178
Leidde Michael P. iedereen om de tuin?	95	Proef met staatswiet gedoemd te mislukken	181
Tedje van Es op het bordes	98	‘Vipbehandeling’ voor nieuwe motorbendes	184
Bescherming van getuigen essentieel	101	Mister Big wordt steeds kleiner	187
Holleeder en de geur van de dood	104	Omerta over moord op Stanley Hillis	190
De goednieuwsshow van Justitie	107	Racismekaart van Kasem onterecht	193
Het lenige geweten van Gerard Spong	110	Sympathisanten Taghi kwetsen nabestaanden	196
Oplossen moorden Mocro-maffia nabij	113	De hypocrisie van label Top Notch	199
Waarom moest broer kroongetuige dood?	116	Yab Yum-film voer voor cold case-team	202
Waarom is Weski zo warrig?	119	Hoe naïef kun je als topbankier zijn?	205
Recordschikking ING slecht signaal	122	Kroongetuige moet toontje lager zingen	208
De kater na het ING-debacle	125	Hoe godvergeten slecht moet je zijn?	211
De ‘waarheid’ van Femke Halsema	128	Daadkracht nodig tegen narcoterreur	214
Geen leuke tijden voor journalisten	131	Pak patsergedrag in P.C. keihard aan	217
Advocaat laat zich leiden door cliënt	134	Iedereen is schuldig behalve de advocaat	220
Is Ridouan Taghi de nieuwe Holleeder?	137	Rechtsstaat lijdt onder traagheid	223
Ga nooit in zee met Bas van Hout	140	Nederland is klaar met patsergedrag	226
Groeiende voorraad Colombiaanse coke	143	Optreden of aftreden na blunders politie	229
Marengo-proces met bloed doordrenkt	146	In Marengo-proces is niets wat het lijkt	232
De misdaadprofessor en de nieuwe penoze	149	Strafadvocatuur steekt kop in zand	235
Grapperhaus kan hier niet wegkijken	152	Verzet Razzouki heeft dubbele bodem	238
De Orde moet steviger optreden	155	Ministers hoeven geen jurist te zijn	241
Jacht op crimineel vermogen van start	158	Rol kroongetuige nog lang niet uitgespeeld	244
Moordmachines op tv nooit belangeloos	161	Til status van boa’s naar politieniveau	247

Trieste balans van een misdadig leven	250
Undercover verdient postuum respect	253
Rol voor Kuipers in drugsproblematiek	256
Wangedrag advocaten in Marengo-proces	259
Gevangenisstelsel grondig herzien	262
Wie betaalt nota van de campingmaffia?	265
Vervuiler hoort te betalen	268
Lof voor studenten: Waar trek jij de lijn?	271
Campingmaffia keihard aanpakken	274
Vertrouw Weski niet op zwart omrande ogen	277
Advocaat van Taghi aangeschoten wild	280
Brandbrief van boze advocaten doorzichtig	283
Afpakken crimineel vermogen een farce	286
Bibberen na biecht Raffaele Imperiale	289
Studenten snappen drugsrisico's beter dan D66	292

VOORWOORD

Toen in 2016 pas echt duidelijk werd dat onder de radar een monsterlijke misdaadorganisatie was ontstaan – of zoals een aanklager het omschreef: ‘een geoliede moordmachine’ – besepte ik nog niet dat dit gegeven de jaren daarna zoveel invloed zou krijgen op de levens van zovelen.

Nabestaanden, advocaten, rechters, rechercheurs, officieren van justitie, journalisten, politici en zelfs kroonprinses Amalia ondervonden allemaal de gevolgen van regelrechte narcoterreur.

Eerlijk gezegd was ik dat jaar helemaal niet zo bezig met het ontrafelen van dit netwerk, dat van het misdaadjournaille al snel de werktitel Moco-maffia kreeg. In 2016 zat ik nog volop in het Holleeder-proces en volgde daarnaast de ontwikkelingen rond de aanpak van motorbendes. Ik reisde de wereld over voor m'n televisieprogramma's *Op de Vlucht*, *Vermoord in het buitenland* en *Ontvoerd*.

Trouw schreef ik mijn wekelijkse columns over misdaad in *De Telegraaf*. In april 2017 werd misdaadblogger Martin Kok geliquideerd. Hij was degene die op zijn site het eerst de namen van de kopstukken van de Moco-maffia durfde te noemen. Zijn huis werd beschoten, zijn auto van een bom voorzien en tenslotte lukte het Kok te liquideren voor seksclub Boccaccio in Laren.

Zijn dood was een omslag voor mij en veel van mijn collega's. Sommige verslaggevers vonden het te gevaarlijk worden over de dadergroep te schrijven en haakten af. Samen met een aantal andere reporters van onder andere *Het Parool*, *NRC*, *Panorama* en *AD* bleven mijn Telegraaf-collega Mick van Wely en ik ons in de Mocro-maffia verdiepen. Dat hebben we geweten.

Eind 2017 kwamen we onder strenge bewaking na signalen dat ons ook het lot van Martin Kok wachtte. In 2018 waren er aanslagen op *Panorama* en *De Telegraaf*. De geweldsgolf trof de broer van kroongetuige Nabil B., diens raadsman Derk Wiersum en vertrouwenspersoon Peter R. de Vries.

We zijn inmiddels zeven jaar verder en de Mocro-maffia is nog altijd springlevend. Maar de afgelopen jaren was er veel meer misdaad, die ik in mijn wekelijkse columns probeer te analyseren en te becommentariëren. Daar is lang niet iedereen blij mee maar het is natuurlijk van de zotte om te stoppen met het schrijven van deze columns omdat de onderwereld dat graag wenst.

Een selectie van mijn columns van de afgelopen zeven jaar in *De Telegraaf* leest u in dit boek. Ze gaan dus niet alleen over de Mocro-maffia maar ook over andere ontwikkelingen in de misdaad en de bestrijding daarvan. Veel columns zijn voorzien van een actuele update maar in lang niet alle zaken is al een eindstand te melden. Alleen al om die reden is het goed mijn nieuwe columns de komende tijd ook goed te blijven volgen. Knipoog. Dan blijft u altijd op de hoogte van de laatste misdaadontwikkelingen.

De lezer van dit boek zal net als ik beseffen dat veel misdaad gerelateerd is aan de handel in en het gebruik van drugs, met name cocaïne. Vanaf

1981, toen ik als agent begon bij de Amsterdamse politie, volg ik de *war on drugs*. Het was de tijd van de heroïne en de opkomst van cocaïne. In 1990 ging ik aan de slag als misdaadverslaggever. Nu – bijna 33 jaar later – woedt de war on drugs heviger dan ooit.

Lezers zullen merken dat ik anders ben gaan aankijken tegen die oorlog, die niet valt te winnen zolang de vraag naar drugs blijft stijgen. Het wordt hoog tijd voor een omslag in denken over ons drugsbeleid. Ook daar gaan mijn columns over. Ik wens u ondanks de heftigheid van sommige beschreven onderwerpen toch ook leesplezier toe.

En sluit af met de woorden die u ook altijd onder mijn columns leest: Wilt u reageren of heeft u tips? Mail naar jvdheuvel@telegraaf.nl of volg me via Facebook of Instagram en neem via deze social media contact op.

6 OKTOBER 2016

DE MOORD DIE NOOIT MAG VERJAREN

Het onderzoeken van een oude moordzaak was nooit het populairste baantje bij de politie. Wroeten in gedateerde dossiers, halfvergaan sporen materiaal en het na jaren opnieuw ondervragen van nabestaanden en getuigen werd in onderzoekkringen niet altijd even 'sexy' gevonden. Liever buigen onderzoekers zich over moordzaken met verse sporen, die de kans op succes vergroten.

Sinds het ontstaan van coldcaseteams is dat veranderd. De teams zijn een mix van ervaring en jong talent. Tactische rechercheurs en forensische experts werken nauw samen. Ze vinden het fijner om in relatieve rust te werken aan een oplossing in zaken, waarvoor de buitenwacht meestal geen belangstelling meer heeft.

De publicitaire schijnwerpers staan op de afrekeningen door de Moccro-maffia en liquidaties door Willem Holleeder. Wie in 1992 een bejaarde vrouw in Geuzenveld vermoordde, lijkt behalve de nabestaanden niemand meer te interesseren. De voorraad coldcasezaken is enorm. Alleen al in Amsterdam liggen vijfhonderd moordzaken te wachten op een second opinion van deze misdaadexperts. Landelijk zijn het er ongeveer vijftienhonderd. Heel veel werk dus voor relatief weinig politiemensen. Ze voelen de druk, want achter iedere zaak gaat veel persoonlijk leed schuil.

Afgelopen vrijdag viel mijn oog op een ingezonden brief in deze krant. "Het is een boek waar geen einde aan komt. Het laatste hoofdstuk ontbreekt. Komt het nog? Wij hebben nog steeds hoop. Op 30 september

1992 wordt moeder, schoonmoeder, oma Emmie Hogema Diepenbroek gevonden, vermoord. Waarom, door wie? Je zal altijd een zwart, pikzwart geweten hebben. Geef ons dat stuk, dan kan misschien het boek gesloten worden. Wij, de nabestaanden, ofwel slachtoffers, krijgen dan de rust om na al die jaren toch nog deze gruwelijke pijn te kunnen verwerken." Ondertekend: de familie Hogema uit Almere.

Toen ik de brief las, probeerde ik in ons archief iets over de moord terug te vinden. Vreemd genoeg zei de zaak me niets, terwijl ik in 1992 toch al politieverlaggever was van deze krant. Ik vond slechts een heel kort 1-koloms bericht. 'Van onze correspondent' stond erboven. Terugrekenend kwam ik erachter dat ik in die week samen met collega Theo Kuijpers op Curaçao verbleef voor een reportage over jonge drugskoeriers.

Toenmalig correspondent Jan-Kees Emmer nam vanuit de Zaanstreek de politieverlaggeving waar. Op 4 oktober van dat jaar stortte in de Bijlmer een vliegtuig van El Al neer, waarna we spoorlags terugkeerden om ons op de verslaggeving van die tragedie te storten. Ook de voltallige Amsterdamse recherche werd ingezet bij de Bijlmerramp en probeerde wekenlang de tientallen slachtoffers te identificeren. Amper een paar dagen na haar gewelddadige dood verdween het dossier van oma Diepenbroek dus al in de kast. Bij de politie en bij ons.

Pas vele jaren later, in 2006, verschenen weer wat berichten over de moord op de bejaarde vrouw in de krant. De familie deed vergeefs publiekelijk een beroep op de politie de zaak als een coldcase te onderzoeken, maar volgens de recherche was het dossier 'nog niet aan de beurt'. Een decennium later, en dus inmiddels al vierentwintig jaar na de moord, weten de nabestaanden nog altijd van niets, zo hoor ik als ik ze in Almere opzoek. In de huiskamer van de zus van Emmie Hogema prijkt haar foto. Ze denkt nog iedere dag aan haar zusje, vertelt ze. De familie kan maar

niet verkroppen dat de politie, na een vrij summier onderzoek dat overigens wel naar een verdachte leidde, nooit meer naar de zaak leek om te kijken.

Oma Diepenbrock was op het moment van haar gewelddadige dood negenenzestig jaar. Ze woonde alleen in een klein huisje aan de Amsterdamse Jacob van Weesenbekerstraat en had net een nieuw bankstel besteld. Daarvoor had ze zevenentwintighonderd gulden (zo'n twaalfhonderd euro) gespaard in een geldkistje. De voor iedereen vriendelijke vrouw werd waarschijnlijk eerst bedwelmd en daarna door verstikking om het leven gebracht. De vriend van de schoonmaakster werd gearresteerd omdat er een vingerafdruk van hem op de deurknop van de woning zat. Bovendien had iemand die middag mevrouw Diepenbrock het boek *De Verrader* bezorgd, dat zij niet had besteld. De verdachte bleek uitgerekend dat boek ook bij een boekenclub te hebben besteld.

De rechter sprak de vriend van de huishoudster echter vrij. Sporen van braak werden nooit gevonden, wat de familie nog altijd het gevoel geeft dat een bekende oma Diepenbrock vermoordde. Bij het sporenonderzoek na de moord vond de recherche een fles wijn op tafel, terwijl het slachtoffer nooit alleen een fles zou opentrekken. De politie vermoedt dat de moordenaar dit deed en zelfs nog een paar slokken nam.

De nabestaanden hopen nog altijd dat een coldcaseteam van de recherche de oplossing brengt. Met dat bericht zou de familie Hogema zielsgelukkig zijn. De hoop dat de moord op oma Diepenbrock ooit wordt opgelost, blijft levend. Het werk van een coldcaseteam mag dan niet 'sexy' zijn, het kan levens van nabestaanden wel verlichten. Zelfs na vierentwintig jaar.

Naschrift: in het voorjaar 2023 is de moord op oma Diepenbrock, ondanks revisie van een coldcaseteam in 2021, nog steeds niet opgelost. Heeft u tips? Mail naar jvdheuvel@telegraaf.nl

13 OKTOBER 2016

DJ DJORDY ONSCHULDIG SLACHTOFFER VAN VERGISMOORD

'Geweldsgolf teistert Amsterdam' lees en hoor ik al een paar dagen in alle kranten en nieuwsrubrieken op televisie. De vier schietpartijen, die tot drie doden en twee gewonden leidden, zorgen voor veel onrust en onveiligheidsgevoelens. Zeker in de buurten waar de drama's zich afspeelden. Dagelijks bellen media me om dit nieuws te 'duiden'. Maar is er een verklaring voor deze plotselinge eruptie van geweld in de hoofdstad?

Goed beschouwd eigenlijk niet. Tussen de vier schietincidenten valt volgens de politie geen enkel causaal verband te ontdekken. In twee van de vier gevallen lijkt sprake van een doordacht liquidatieplan. Triest aan deze moordaanslagen is dat ze plaatsvonden voor de ogen van kinderen. In Osdorp vond een kennelijke afrekening plaats voor een schoolplein en dj Djordy werd zaterdagmiddag voor de ogen van zijn eigen kind doodgeschoten. Het toont slechts aan dat de mores in de onderwereld om afrekeningen niet voor ogen van vrouw en kinderen te plannen, uit een heel verleden stammen. Er wordt bij de voorbereidingen van zo'n moord nog slechts gekeken naar de uitvoerbaarheid. Onschuldige slachtoffers zijn onbedoelde nevenschade.

Urgenter is het te kijken naar het milieu waarin een van de moorden plaatsvond. Dj Djordy was een succesvol organisator van party's in onder andere Paradiso en probeerde weg te blijven van de met veel klatergoud omgeven vip-tafel-feestjes, die in nachtelijk Amsterdam schering en inslag zijn. Dat soort party's is inmiddels een uitlaatklep van een nieuwe